

КИЗИЛ-КОБА́ (з кримськотатар. — Червона Печера) — геологічна пам'ятка природи загальнодержавного значення. Знаходиться поблизу с. Перевальне Сімфероп. району АР Крим. Сучас. охорон. режим встановлено 1963 (у 1947–63 — місц. значення). Площа 33 га. Охороняються урочище та печер. комплекс у надрах [Довгоруківської яйли](#) Гол. пасма Крим. гір з найбільшою карст. печерою Криму: сумарна довж. галерей понад 20 км. Величезні зали вис. до 30–40 м і шир. до 20–25 м (Казок, Індійський, Китайський та ін.) і галереї, прикрашені низкою кальцит. натіч. утворень. Довжина окремих сталактитів становить 5–9 м. У системі К.-К. — 6 поверхів. Нижні поверхи обводнені, в них розвиваються карст. процеси. Тут протікає підземна річка, яка під час межени пересихає, внаслідок чого виникають численні озера. Залежно від пори року запаси підзем. вод

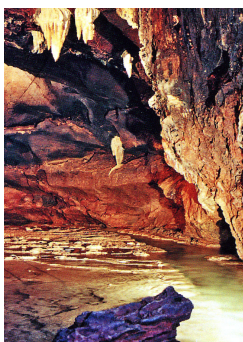
коливаються від 15 до 250 тис. м³. Річка з одним. назвою, що витікає з печери, виносить розчинені червонуваті верхньоюр. вапняки. Вони формують т. зв. туфовий майданчик, який нависає над руслом майже 30-метр. виступом. З нього каскадами в ущелину спадає водоспад Су-Учхан (Летюча Вода). У нижній частині схилів зростають граб, клен польовий, дуб пухнастий, у підліску — шипшина, дерен, ліщина, свидина. 1926 [Г. Бонч-Осмоловський](#) за матеріалами епонім. пам'ятки в печері К.-К. виокремив [Кизил-Кобинську культуру](#).

Рекомендована література

1. Дублянський В. Н., Вахрушев Б. А., Амеличев Г. Н. и др. Красная Пещера. Москва, 2002.

[О. В. Єна, А. М. Оліферов](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Кизил-Коба / О. В. Єна, А. М. Оліферов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11907>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).